

el candel·ler

EL MES DE JUNY, GINESTES FLORIDES I CAMPANES AL VOL

En el mes de juny, quan tanca el curs acadèmic de les escoles i instituts, quan es tira al damunt la calor... moltes activitats de la parròquia es prenen una pausa. No cal dir que el que és essencial no té vacances: l'acolliment de les persones, la celebració de l'eucaristia i dels sacraments, la vida cristiana. Igual com passa a totes les famílies. Durant l'estiu... la parròquia té la porta oberta, com sempre!

Dues festes principals marquen el present mes. Avui, Festa del Corpus, del Cos i de la Sang del Senyor i el dilluns 24 la Festa Major de sant Joan Baptista, patró de la ciutat perquè ho és de la parròquia (i no al revés!)

Per Corpus, les ginestes clapades de groc i les roselles de vermell ens recorden identitats i creences a conservar i a acréixer. Tenen bona salut, les hem regades amb il·lusió i amb projectes irreversibles de futur.

Per sant Joan, les campanes al vol transmeten missatges d'esperances col·lectives. Cap projecte de país i de societat és possible si no s'aferma la identitat i no el motiva l'esperança segura d'un futur millor per a tothom.

Durant l'estiu dies senyalats seran la memòria de la Mare de Déu del Carme (16 de juliol, celebració de l'eucaristia al Carme a les 10 del matí i a les 8 del vespre); el 77è aniversari del martiri del bisbe Manuel Borràs (12 d'agost) que serà beatificat el 13 d'octubre a Tarragona; la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu, la seva Pasqua (15 d'agost); la festa de la Mare de Déu del Lledó en el seu naixement (8 d'octubre, enguany en diumenge).

Aprofitem els aspectes peculiars de l'estiu per afermar la nostra fe i la nostra fidelitat al Senyor. Potser tindrem ocasió més detinguda de parlar amb persones: un moment per testimoniar el que creiem o per parlar d'Aquell en qui creiem, fent-ho sempre d'una manera senzilla, respectuosa i oportuna.

Potser tindrem ocasió d'estar més en contacte amb la natura, al mar o a la muntanya: Déu Creador és mereix una lloança per l'obra meravellosa de la creació que ens ha regalat.

Potser tindrem ocasió d'alguna estona de silenci i tranquil·litat quan ens vagui una mica de temps personal: moments per entrar dins nostre i trobar-nos amb l'Esperit i demanar-li que ens guiï, que ens enforteixi, que ens il·lumini amb l'esperança.

Josep Bofarull, rector

1. CORPUS CHRISTI

Diumenge 2 de juny, matí.

Des de les 11, a sant Joan, trobada de les famílies de la Catequesi amb els seus fills i catequistes

A les 12, celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe Jaume que donarà el sacrament de la Confirmació a 22 persones. (infants, joves i adults)

Diumenge 2 de juny, matí

Des de les 11 del matí fins a la 1, a sant Antoni, Exposició del Santíssim Sagrament

Diumenge 2 de juny, tarda

Des de les 4 de la tarda, a sant Joan, Exposició del Santíssim Sagrament.

A les 6, cant de les Vespres de la Festa.

A les 7, celebració de l'Eucaristia: la col·lecta serà destinada a Càritas

Cap a les 8, sortida de la Processó, pregària i benedicció final a la parròquia de la Mare de Déu del Lledó.

Sortim al carrer per expressar la nostra fe en el Crist, Aliment i Presència. El camí de la vida seria molt més dur i més fosc sense aquest Amic al costat, amb qui estem en Comunió fraterna. El nostre captèniament públic ha d'expressar adoració i convenciment, joia interior que es trasllueix i fidelitat a una tradició que ha marcat la història, la identitat i la cultura de la nostra ciutat.

2. FESTA MAJOR DE SANT JOAN BAPTISTA

Diumenge 23 de juny, tarda-nit

A les 8, a sant Joan, celebració de l'Eucaristia de la vigília de la Festa

A les 10 de la nit, a sant Joan, **cant solemne de les Completes**: entrada de la relíquia del sant, salms i pregàries de Completes, ballada de l'Àliga de la ciutat, toc de castells.

A la sortida de Completes comença la Festa Major!

Per tant, primer entrem-hi, participem, cantem i preguem, escoltem i mirem els signes de la nostra identitat ciutadana i demanem la intercessió del nostre sant patró en aquesta hora de la seva història!

Notem el significat del seu nom, "Déu és compassiu", per la compassió que Déu va tenir dels seus pares Zacaries i Elisabet que tan havien desitjat un fill i no ho havien aconseguit; finalment els és concedit l'esperat descendent. La invocació d'aquest sant nom ens empeny a la solidaritat, nom actual de la compassió, sentiment eficaç a favor dels desvalguts. La participació en els actes religiosos ens ho recordarà i urgirà.

Dilluns 24 de juny, matí

A les 11, **Solemne Ofici de la Festa, concelebració dels preveres de la ciutat i de rectors de l'arxiprestat de l'Alt Camp**. Acompanyarà el cant de l'assemblea la Coral Aroma Vallenca.

3. NOTÍCIES

* L'Institut d'Estudis Vallencs ha concedit a la nostra Parròquia el **XXVIII Premi a la Salvaguarda del Patrimoni Arquitectònic** per les obres que hem fet a la planta baixa de la rectoria. Aquest guardó, recollit en la Nit de Premis fa un reconeixement a un intent realment reeixit de fer compatible l'accessibilitat, la modernitat i la conservació patrimonial de la casa. Un edifici que té tants anys com l'església, que ha sofert tantes intervencions assegurant el seu ús permanent, que ha viscut tants avatars i tants fets històrics importants de la vida la ciutat... ha de continuar essent un lloc de fàcil acollida i servei, però no a costa de destruir el que resta del seu valor arquitectònic. Estem contents d'aquesta valoració que se'n fa i desitgem, des de la importància menor que té aquesta intervenció, que pugui ser imitat i superat per l'administració municipal en la seva primera responsabilitat i pels propietaris d'elements arquitectònics del passat dignes de ser conservats i que donen valor al patrimoni de la nostra ciutat.

* El darrer número de la revista diocesana "Església de Tarragona" (núm. 27, pàgines 34-36) ha publicat un article titulat "Unes iniciatives pastorals en línia de nova evangelització". Presenta un resum d'activitats que, en els darrers anys, ha anat organitzant la nostra parròquia amb altres entitats de la ciutat per afavorir tan que la parròquia sigui considerada com a entitat ciutadana, que evidentment ho és, com passar el missatge cristià i els valors evangèlics a altres col·lectius. Si aquestes iniciatives, a més, apropen entitats i grups i els uneix al servei d'una millor convivència de la ciutat i d'una autoestima més ben fonamentada, millor que millor.

4. LA CELEBRACIÓ DE LA BEATIFICACIÓ DELS MÀRTIRS DEL DIUMENGE 13 D'OCTUBRE A TARRAGONA

En la seva darrera Carta “La porta de la fe” el papa Benet escrivia: “Per la fe, els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoni de la veritat de l’evangeli, que els havia transformat i fet capaços d’arribar fins al do més gran de l’amor amb el perdó dels seus perseguidors”(núm.13) Això i només això és el que l’Església reconeix en els qui són beatificats. Per aquest motiu en fa festa gran, els posa com a models de vida cristiana i com a intercessors a favor nostre. Ens costa tan tenir valentia per a ser testimonis del Crist i del seu Evangeli en els llocs on vivim i en aquesta societat sovint insensible als valors evangèlics... Només un testimoni de vida clar, coherent i explícit fa creïble el missatge que transmetem. Durant el segle XX han mort com màrtirs més que en els 19 segles anteriors! No oblidem que els cristians són perseguits en molts països del món.

Són més de 500 els màrtirs que seran beatificats. La causa de l’arquebisbat de Tarragona en conté 147. Molts altres també van ser assassinats durant aquells primers mesos de la dissortada guerra civil. Dels qui foren inclosos en la causa en aquell moment constava clarament, per documents i per testimonis personals, que varen ser occits per la seva condició sacerdotal o religiosa i que la seva actitud fou en tot moment pacificadora i de perdó pels qui els mataven. En el número 120 (gener de 2013) de EL CANDELER varem publicar la semblança dels tres mossens fills de Valls que seran beatificats. En aquest número ho fem del mercedari P. Francesc Llagostera Bonet, també nascut a la nostra ciutat.

Han passat ja 77 anys d’aquells tràgics i lamentables fets, i encara les opinions són contraposades. És difícil una narració objectiva, tolerant i serena. Una guerra civil enfronta persones properes, famílies, ideologies, interessos i, quan es recorda, es revifen confrontacions passades.

Amb aquesta celebració de les beatificacions s’enalteixen uns homes valents, màrtirs del Crist i ho fem com a Església en referència a homes d’Església. No es fa cap exaltació ni judici ni condemna de les causes i conseqüències d’aquell enfrontament sagnant. Ni tampoc es vol justificar la lamentable etapa del franquisme ni menys el règim totalitari que es va patir, ni el trist paper que va jugar l’Església. En aquell període molts foren víctimes de la repressió. Entre ells, el nostre Cardenal de la Pau, Francesc Vidal i Barraquer, que se li prohibí retornar a la seva seu episcopal com tenia dret i que morí a l’exili. Ell va ser durant la guerra i després d’ella un autèntic confessor de la fe, i com a tal hauria de ser reconegut per l’Església. Llegiu la emotiva i transparent Carta que el Cardenal va dirigir als preveres diocesans en plena contesa. Queda ben clara la seva postura. Expressa els sentiments que haurien de fer créixer les beatificacions del 13 d’octubre. JBV

Primera carta del cardenal Francesc d’Assís Vidal i Barraquer adreçada als seus diocesans des de l’exili. 9 de novembre de 1937, Certosa di Farneta. S’han mantingut l’ortografia i la sintaxi originals.

“ 9 Novembre 1937

Caríssims: Res no hi ha tan fort com l’amor i perquè jo sempre l’he sentit intens per vosaltres, puc dir-vos que ni el temps ni l’espai no l’han minvat ni entebiat. Us he tingut sempre presents en la pensa i en el cor, les vostres penes i sofriments les he sentit més intensament que les meves i el portar-hi remi ha estat sempre la meva irresistible preocupació i neguit constant. Per això no ho he parat fins a establir contacte amb vosaltres per tenir notícies vostres.

He quedat meravellat en conèixer l’heroisme admirable dels vostres companys i germans, edificat de la fermesa, constància i dignitat de molts en sofrir un martiri més llarg i potser no menys gloriós. És un patrimoni preuadíssim el que uns i altres ens han llegat. Cal que ens esforcen en administrar-lo bé i treure’n tot el rendiment.

Per animar-vos i encoratjar-vos us adreço aquestes ratlles de salutació. És més tendra i efusiva per aquells que passen encara, o han passat ja, majors perills i aflicció. Ells, sobretot, han estat en tot moment i, ho són encara, objecte de la meva vivíssima sol·licitud. Que els sigui un xic de consol el saber que jo també, potser primer que ells, les he experimentades i viscudes, en totes les etapes, les seves emocions, penes, humiliacions i sofriments, que sols un voler del bon Déu permeté que no acabessin amb el desenllaç gloriósíssim que semblava inevitable. Certament, jo sofreixo amb ells, però em consola el pensar que també ells, en la prova, experimenten intensament aquell devessall d’assistència superior, que ens feu possible a nosaltres afrontar, amb una serenitat sobrehumana, aquells moments i aquelles hores supremes, que arribà a impressionar i, gairebé, a guanyar els qui creien trobar

en nosaltres els seus enemics. Com s'anaven esvainent els prejudicis, i, com els colpia el sentir coses, que mai no havien sentides, i, com la suavitat i dolcesa els anava desarmant! Com em plau poder dir que he sofert quelcom pel Crist, i que, encara sóc pobre i sofrent, com vosaltres, per la causa d'Ell.

L'amor es demostra amb obres i, per això, jo faig tot el que puc per portar-vos ajut i consol en la vostra necessitat. És treball delicat i difícil trucar a totes les portes. Ja us en fareu càrrec. No sempre el rendiment és proporcionat a l'esforç. No us demano tant, que em manifesteu agraïment a mi, com, espero, el servareu sempre pregon per tantes bones ànimes que m'han fet possible el tenir caritat envers vosaltres. Com em dona satisfacció el veure escoltades les meves súpriques en favor vostre. Tingueu-los sempre presents els vostres benefactors i, pregueu ben de cor per a ells. Hi mereix lloc preferent el Vellet Aquil[es] (era el Papa Pius XI) que sempre ho vol tot per Déu, res per la pol...[ítica].

Més que en temps d'actuació estem en temps d'obligada concentració. Preguar, sospirar, reflexionar, concentrar energies per emprendre, quan sigui hora, l'immens a tasca del demà, tasca certament de sacrifici, d'abnegació, d'amor arborat per a tots. Ara, més que mai, és d'actualitat el "diligite ... et orate pro pers. et cal..." Aquí rau la nostra força. Cal sadollar-ne l'esperit d'aquest regor, única que pot fer llevar fruits a una terra que, si quedarà desolada, també ha estat xopa de sang generosa i feconda. I, mentre esperem el demà, us dic "estate prudentes ... et simplices..."; prudència que, no vol dir inacció ni peresa; fer tot el que es pugui i arribar fins on es pugui. Simplicitat, generositat, despreniment, unió germanívola, fruit d'una vida espiritual intensa en la forma i manera que permetin les circumstàncies. Que es mantingui sempre viu entre tots l'esperit de compenetració i d'estimació mútua. Sigueu també sempre reconeguts a aquests bons segl[ars] que tant abnegadament i, corrent tota mena de perills, s'han consagrat a fer-vos el bé. Com, potser, ens cal restar confosos davant de llurs alts exemples de generositat i de valentia cristiana.

Ben units en l'oració, en la sofrença i en l'amor, amb tota emoció us b[eneixo] o us dic "a reveure", i vulgui Déu que sigui aviat.

F. “.

P. FRANCESC LLAGOSTERA BONET, mercedari.

Va néixer a Valls el 30 d'agost de 1883, fill de Francesc i Francesca. Va rebre el Baptisme el 2 de setembre. Va cursar dos anys d'humanitats al col·legi dels Pares Escolapis de Valls i la carrera eclesiàstica al Seminari de Tarragona. Va ser ordenat prevere a Barcelona el 15 d'octubre de 1911. Va exercir el seu ministeri diocesà a Maldà, Vilaverd, Alforja, Valls, Torroja, Sarral i Uldemolins. Cap als 40 anys va ingressar el convent de Sant Ramon del Portell on va fer els vots com a mercedari el 15 d'agost de 1924. La seva vida, sempre senzilla, humil, sense destacar, va transcórrer entre Lleida, Barcelona, Palma de Mallorca. Quan esclatà la revolta s'amagà a casa d'amics durant uns mesos, a Lleida. Equivocadament, pensaren aquests que podia estar més segur a la presó provincial. No fou així. Després d'un temps de

tortures i vexacions fou afusellat a tocar de la paret del cementiri, amb altres dos pares mercedaris, en un grup de 74 màrtirs, la nit del 19 d'agost del 1936, enmig de cants i pregàries que només les bales varen fer emmudir.

INFORMACIONS SOBRE LA CELEBRACIÓ DE LES BEATIFICACIONS

- **Es demanen voluntaris** amb disponibilitat per acollir, guiar, etc. els molts pelegrins que aquells dies vindran a Tarragona. A la parròquia tenim més informació sobre aquest tema i les butlletes per formalitzar aquest compromís de servei.

- **L'acte central, l'Eucaristia, serà el diumenge 13 d'octubre, a les 12 del migdia, en el Complex Educatiu Tarragona** (antiga Universitat Laboral). Aquesta Eucaristia està organitzada per la Conferència Episcopal Espanyola. S'organitzaran des del nostre arxiprestat autocars per al trasllat. Sense passis no es podrà entrar al recinte. Els interessats convé que ho facin saber, ja que la llista d'inscrits es tancarà a finals de juliol.

- **Els familiars dels preveres beatificats** tindran un lloc especial. Cal, però, que facin constar aquest parentiu per obtenir aquesta invitació especial.

- TV2 transmetrà tot l'acte en directe

- **El diumenge 20 d'octubre, a les 6 de la tarda, a la Catedral**, celebració de l'Eucaristia per donar a gràcies a Déu pel testimoniatge martirial dels nostres beats. Organitzarem autocars per facilitar el desplaçament. Serà el gran dia diocesà del reconeixement pel lliurament de la seves vides: exemple i encoratjament per a nosaltres.